

Иса Мәсиһин Мәсәлләри

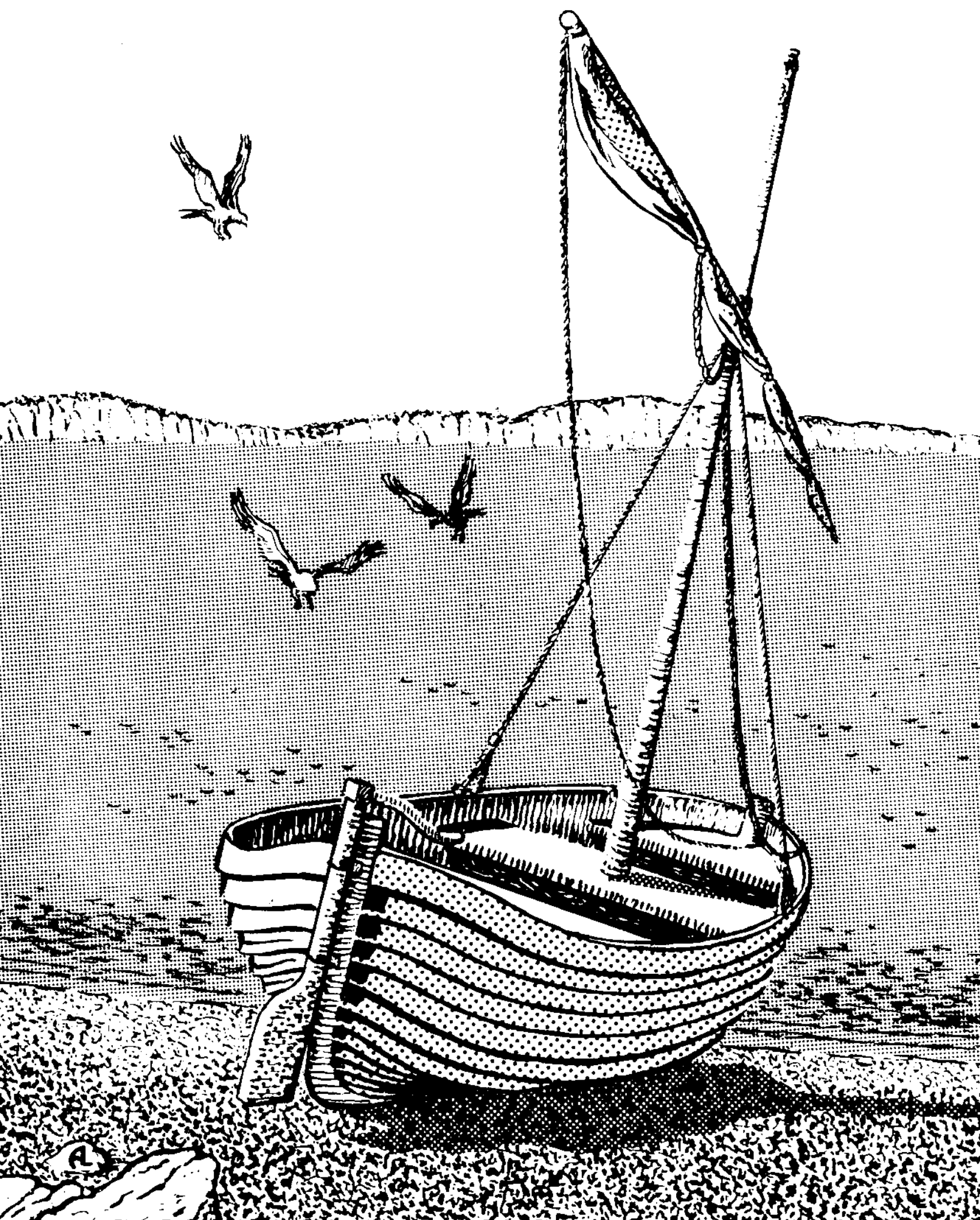
Общество по распространению
Священного Писания
(SGM) 3 Eccleston Street London SW1W 9LZ

Иса Мәсһһ јер үзүндә олан заман, Аллаһын Падшаһлығынын нечә олдуғуну мәсәлләр сурәтиндә бәјан едирди. Беләчә инсанлар онун бу барәдә дедикләрини јахшы анлајырдылар. Бу мәсәлләр Мүгәддәс Китабдан кәтүрүлүбдүр ки, Аллаһын јазылмыш мүгәддәс кәламыдыр. Сизә төвсијә едирик өзүңүз үчүн бир Мүгәддәс Китаб тапыб охујасыңыз.

Бу китабда кәлән мәтн, Јунан вә Ибрани дилиндән чеврилмиш јени бир тәрчүмәдир.

Иса Мәсиһин Мәсәлләри

Әкинчи

*«Гулаг асын вә мәнә кәлин. Ешидин ки, чаныныз
дирилсин.»* Ешаја 55: 3

Иса Мәсиһ деди:

«Бир әкинчи тохум сәпмәјә чыхды. Тохуму сәпәндә, онлардан бә'зиләри јолун гурағына дүшүб, ајаг алтында тапдаландылар вә көјүн гушлары кәлиб, онлары једиләр. Бә'зиләри дашлыға дүшдүләр вә рүтубәтин олмадығына көрә, битән вахт гурудулар. Бә'зиләри тиканлар арасына дүшдүләр вә тиканлар онларла бөјүјүб, һамысыны боғдулар. Вә бә'зиләри дә јахшы торпаға дүшдүләр вә битиб јүз гәдәр артыг мәһсул вердиләр.

«Дедијим мәсәлин мә'насы будур:

Тохум, Аллаһын сөзүдүр. Јолун гурағына дүшәнләр онлардылар ки, кәламы ешидирләр. Амма сонра Иблис кәлиб, о кәламы онларын үрәкләриндән көтүрүр ки, инаныб ничат тапмасынлар. Дашлыға дүшәнләр онлардылар ки, кәламы ешитдикдә шадлыгла гәбул едирләр, амма ришәси јохдур. Бир мүддәт иман кәтирирләр, лакин имтаһан заманы кәләндә иманлары јох олур. Тиканлар арасына дүшүнләр онлардылар ки, кәламы ешидирләр, лакин кетдикчә бу дүнјанын никаранчылығында, мал дәвләтиндә, вә ләззәтиндә гәрг олурлар. Она көрә дә, онлардан даһа бир сәмәрә көрүнмүр. Јахшы торпаға

дүшәнләр онлардылар ки, кәламы ешидиб, ону сәдагәтлә үрәкләриндә сахлајырлар вә сәбирлә сәмәрә верирләр.»
Луга 8: 5–8, 11–15

Иса Мәсиһ деди:

«Кәламымы ешидән вә мәни көндәрәнә иман кәтирән адам, әбәди һәјата малик олур. О, мүһакимә олмајачаг; әслиндә өлүмдән һәјата кечибдир.»
Јуһәнна 5: 24

Ики ев тикән

Үрәјиниздә әкилмиш Аллаһын кәламыны башы ашағалыгла гәбул един ки, чанынызы гуртармаға гадирдир.
Јәғуб 1: 21

Иса Мәсиһ деди:

«Мәним јаныма кәлән вә сөзүмү ешидиб она әмәл едән һәр адамын кимә охшадығыны сизә көстәрим: О, ев тикән бир адама охшајыр ки, јери газыб дәринә салыр вә бүнөврәсини даш үстүндә гојур. Сел кәлдији заман, су о евә һүчум кәтирир, амма ону тәрпәдә билмир. Чүнки бүнөврәси даш үстүндәдир.

«Лакин сөзүмү ешидиб она әмәл етмәјән, о адама охшајыр ки, бүнөврәсиз торпаг үстүндә ев тикир. Сел о евә һүчум кәтириб, ону бир анда јерә јыхыр вә евин јыхылмасы бир мүсибәт олур.»
Луга 6: 47–49

«Нечә ешитдијинизә диггәт един ... Хош о адамын һалына ки, Аллаһын сөзүнү ешидиб ону јеринә јетирир.»
Луга 8: 18, 11: 28

Јахшы гоншу

Дин алимләриндән бири ајаға галхыб, Исаны имтаһан етмәк үчүн ондан сорушду:

«Устад, әбәди һәјаты мирас алмаг үчүн кәрәк нә едим?»

Иса она деди:

«Шәриәтдә нә јазылыбдыр? Нечә анлајырсан?»

О адам чаваб верди:

«Рәбб Пәрвәрдикарыны бүтүн үрәјинлә, бүтүн чанынла, бүтүн гүввәтинлә, вә бүтүн фикринлә сев. Гоншуну да өзүн кими сев.»

Иса она деди:

«Доғру чаваб вердин. Буна әмәл ет ки, әбәди јашајачагсан.»

Амма о киши өзүнү тәмизә чыхартмаг истәјәрәк ондан сорушду:

«Әкәр беләдирсә, онда мәним гоншум кимдир?»

Иса чаваб верди:

«Бир киши Јерусәлимдән Јәриһаја кедәндә, гулдурларын әлине дүшдү. Гулдурлар ону сојуб јараладылар вә јарычан һалда бурахыб кетдиләр.

«Тәсадүфән Јәһудиләрин каһинләриндән бири, о јолдан кечирди. Каһин о јаралы адамы көрдүкдә јолун о тајындан кечиб кетди. Левилиләр гәбиләсиндән бири дә о јерә чатдыгда ону көрүб, јолун о тајындан кечиб кетди.

«Амма Самирә әһлиндән бири о јолдан кечәндә, о јаралы адама раст кәлди вә ону о һалда көрдүкдә јазығы кәлди. Она јахынлашды вә јараларына бир аз шәраб төкүб, зейтун јағы јахыб, онлары бағлады. Ону өз ешшәјинә миндириб бир мейманханаја кәтирди вә она јахшы јетиширди. О күнүн сабаһы ораны тәрк едәндә, ики динар чыхардыб мейманханачыја верди вә јаралы адамы она тапшырыб деди: «Она јахшы јетиш. Әкәр артыг хәрчиндә чыхса, гајыдан заман сәнә верәрәм.»

«Инди сәнә көрә, о үч нәфәрдән һансы о гулдурлар әлине дүшән адамын гоншусу олду?»

Дин алими деди:

«Она јазығы кәлән адам.»

Иса да она деди:

«Кет, сән дә елә әмәл ет.»

Луга 10: 25–37

Пәрвәрдикарын Рәбб сәндән нә истәјир? Мәкәр Пәрвәрдикарын Рәббә һөрмәт кәстәрмәјини истәмир, мәкәр Онун бүтүн јолларында кетмәјини истәмир, мәкәр Ону севиб, бүтүн гәлбинлә, бүтүн чанынла Она хидмәт етмәјини истәмир, мәкәр Онун әмрләринә ита'әт етмәјини истәмирми?

Чүнки Пәрвәрдикарыңыз Рәбб, аллаһларын Аллаһы вә рәббләрин Рәбби, О, бөјүкдүр ... О, гәриб адамы севәр, она јемәк вә палтар верәр. Она көрә, сиз дә гәрибләри севин. Тәснијә 10: 12–13, 17–19

Инди сиз дә сизә әмр олуан һәр шеји јеринә јетирдикдән сонра дејин:

«Биз бир гулдан артыг дејилик вә бүтүн етдикләримиз вәзифәдир.» Луга 17: 10

Ағылсыз варлы

Халгын ичиндән бири она деди: «Устад, гардашыма де ки, мирасы мәнимлә бөлсүн.» Иса она деди: «Ај киши, ким мәни сизин аранызда һаким ја да мирас бөлән тәјин етди?»

Вә онлара деди: «Диггәт един. Тамаһкарлыгдан узаг олун, чүнки инсанын һәјаты малынын чохлуғуна бағлы дејил.»

Вә онлара бир мәсәл кәтириб деди:

«Варлы бир адамын зәмиси бол мәһсул верди. Адам өз-өзүнә дүшүнүрдү: «Нә едим? Мәһсулуму гојмаға јерим јохдур.» Вә деди: «Белә едәрәм: Анбарларымы сөкүб даһа бөјүк анбарлар тикәрәм. Вә бүтүн мал вә мәһсулуму ораја јығарам вә чаныма дијәрәм: Еј чаным, чох илләр үчүн јығылмыш сәрвәтин вардыр. Инди раһат ол. Је, ич, кеф елә.»

«Амма Аллаһ она деди: «Ағылсыз адам! Елә бу кечә чаныны алачаглар. О јығдығын шејләр кимә галачагдыр?»

«Аллаһын јанында дәвләтли олмағ әвәзинә, өзү үчүн сәрвәт јыған һәр адамын ағибәти беләдир.»

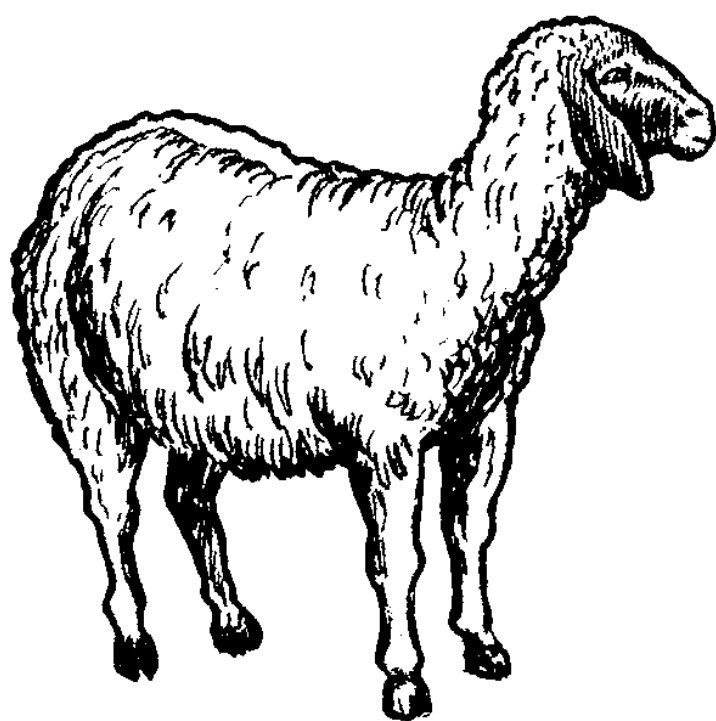
Лука 12: 13–21

Өзүнүз үчүн јер үзүндә хәзинәләр јығмајын. Орада күвә јејиб, пасланыб, арадан кедәр, вә оғрулар јарыб оғурларлар. Өзүнүз үчүн көјдә хәзинәләр јығын. Орада күвә јемәз, пасланмаз, вә арадан кетмәз, вә оғрулар јарыб оғурлаја билмәзләр. Чүнки хәзинән һарада олса, үрәјин дә орададыр.

Мәтта 6: 19–21

Чаныныз үчүн никаран олмајын. Демәјин «Нә
јијәчәјәм?», «Нә ичәчәјәм?», ја да бәдәниниз үчүн «Нә
кијәчәјәм?» Һәјат јемәкдән вә бәдән палтардан артыг
дејилми? Көјдәки Атаныз, сизин бу шејләрин
һамысына мөһтач олдуғунузу билир. Сиз һәр шејдән
габаг Онун Падшаһлығыны вә Онун әдаләтини
истәјин вә бүтүн бу шејләр сизә вериләчәкдир.

Мәтта 6: 25, 32–33

Итмиш гојун

Бүтүн верки-јығанлар вә кұнаһкарлар, Исанын сөзүнү ешитмәк үчүн Онун јанына кәлирдиләр. Фәрисиләр вә дин алимләри буну көрдүкдә дејинирдиләр:

«Бу нә ишдир?! Бу адам кұнаһкарлары јанына гәбул едир вә онларла јејиб ичир.»

Онун үчүн дә Иса бу мәсәли онлара деди:

«Сизләрдән кимин јүз гојуну олса, онлардан бирини итирдији заман, галан дохсан

доггузуну чөлдә бурахыб, о итмиш гојуну тапана гәдәр далынча ахтармазмы? Вә тапдыгда, ону шадлыгла чијнинә алмазмы? Вә евә кәлдији заман, достларыны вә гоншуларыны чағырыб демәзми: «Кәлин мәним шадлығыма сиз дә шәрик олун. Чүнки итмиш гојунуму тапмышам»?

«Сизэ дејирэм ки, көјдә, төвбә едән бир күнаһкар үчүн белә бир шадлыг олачагдыр. Нә гәдәр о шадлыгдан артыг ки, төвбәјә мөһтач олмајан дохсан доггуз салеһ адам үчүн вардыр.» Луга 15: 1–7

«Јахшы чобан мәнәм. Јахшы чобан гојунлардан өтрү чанындан кәчәр.» Јуһәнна 10: 11

Итмиш сиккә

«Һансы он дирһәми олан бир гадын вардыр ки, он дирһәминдән бирини итирдикдә лампа јандырыб, еви сүпүрүб, ону тапана гәдәр диггәтлә ахтармазмы? Вә тапдыгда достларыны вә гоншуларыны чағырыб демәзми: «Кәлин мәним шадлығыма сиз дә шәрик олун. Чүнки итирмиш дирһәми тапмышам»?

«Сизэ дејирәм, төвбә едән бир күнаһкар үчүн Аллаһын мәләкләри арасында белә бир шадлыг олачагдыр.» Луга 15: 8–10

Инсан Оғлу кәлибдир ки, итмишләри ахтарыб тапсын вә онлары гуртарсын. Луга 19: 10

Итмиш оғул

Мән сизи гәбул едәчәјәм вә сизә Ата олачағам. Сиз да мәним оғуларым вә гызларым олачагсыныз, Рәбб Та'ала бујурур.

2 Горинтлиләрә 6: 17, 18

Рәбб Иса деди:

«Бир адамын ики оғлу вар иди. Кичик оғул атасына деди: «Ата, бу сәрвәтдән мәнә јетишән пајы вер.» Ата да малыны онларын арасында бөлдү. Бир нечә күн сонра, кичик оғул вар-јохуну јығыб, узаг бир мәмләкәтә кетди. Орада сәфаһәтлә јашајараг бүтүн малыны тәләф етди.

«Бүтүн вар-јоху мәһв оландан сонра, о мәмләкәтдә бөјүк бир ачлыг дүшдү. Вә о, мөһтач галды. Онун үчүн кедиб о мәмләкәт әһлинин бирисинин јанында ишләмәјә башлады. О да ону донузлары отармаг үчүн өз зәмисинә көндәрди. Оғлан арзуда галмышды ки, кашки о донузлар јејән артыг-уртуглары илә гарныны дојурсун. Амма һеч кәс она һеч бир шеј вермирди.

«Оғул өзүнә кәлиб деди: «Атамын нә гәдәр муздур ишчиләри вардыр һамысынын да болбол хорәкләри вардыр. Амма мән бурада ачлыгдан өлүрәм. Дуруб атамын јанына кедиб она дејим: Ата, мән һәм Пәрвәрдикара, һәм дә сәнә гаршы күнаһ етмишәм. Вә артыг сәнин оғлун дејилмәјә лајиг дејиләм. Мәни бир муздур јеринә ал.»

«Кичик оғул дуруб атасынын јанына кетди.

«Амма һәлә узагда икән атасы ону көрүб, она үрәји јанды. Вә гачыб, онун бојнуну гучаглајыб өпдү. Оғул она деди: «Ата мән һәм Пәрвәрдикара, һәм дә сәнә гаршы күнаһ етмишәм. Вә артыг сәнин оғлун дејилмәјә лајиг дејиләм.»

«Амма атасы өз нөкәрләринә деди: «Тез кедин палтарларын ән көзәлини кәтирин вә она кејиндирин. Бармағына үзүк тахын вә ајаглары үчүн башмаг верин. Көкәлмиш бир дана кәтирин кәсин. Кәлин јејиб, чал-чағыр едиб, шадланаг. Чүнки бу оғлум өлмүшдү, дирилди. Итмишди, тапылды.»»

Луга 15: 11–24

Гој пис адам өз јолуну вә фасид адам өз фикирләрини бурахсын. Гој Рәббә дәнсүн ки, о да она рәһм етсин. Гој бизим Пәрвәрдикарымыза дәнсүн. Чүнки О, бағышлајандыр.

Ешаја 55: 7

Күнаһларынызын силинмәси үчүн төвбә един вә Аллаһа гајыдын.

Һәвариләрин Ишләри 3: 19

Сәмәрәсиз мејвә ағачы

О заман, орада оланларын бә'зиләри, Исаја о Галилелиләрдән хәбәр вердиләр ки, Пилатос онларын ганыны өз гурбанлары илә гарышдырмышды. Иса онлара деди: «Нә кұман едирсиниз? Кұман едирсиниз ки, бу Галилелиләр башга Галилелиләрдән артыг кұнаһкар олдуғлары үчүн бу мүсибәтә дүчар олдулар? Јох. Сизә дејирәм: Әкәр сиз дә төвбә етмәсәниз, онлар кими һәлак олачағсыныз.

Силоам бүрчү јыхылыб, алтында өлән о он сәккиз нәфәр һаггында нә кұман едирсиниз? Онларын Јерусәлимдә јашајанлардан артыг кұнаһкар олдуғларыны кұман едирсиниз? Јох. Сизә дејирәм: Әкәр сиз дә төвбә етмәсәниз, белә һәлак олачағсыныз.»

Вә онлара бу мәсәли деди: «Бир адамын бағында әкилмиш бир әнчир ағачы вар иди. Бир күн мејвә үчүн онун јанына кәлди. Амма о ағачын һеч мејвәси јох иди. Онун үчүн бағбана деди: «Бах кәр, үч илдир ки, мејвә үчүн бу ағачын јанына кәлирәм, амма онда мејвә тапмырам. Ону кәс. Нијә бошуна јер тутсун?» Бағбан она деди: «Аға она бу ил дә тохунма. Гој онун әтрафыны белләјиб, пејин төкүм. Әкәр мејвә кәтирсә, галсын. Амма әкәр мејвә кәтирмәсә, кәлән ил кәсәрсән.»»

Луга 13: 1–9

Рәбб сизинлә сәбирлидир. Чүнки истәјир һамы
төвбә етсин вә һәлак олмасын. 2 Петрос 3: 9

Аллаһ дүнјаны елә севди ки, өз јеканә Оғлуну фәда
етди. Она көрә ки, Она иман кәтирән һәр кәс һәлак
олмајыб, әбәди һәјаты олсун. Јуһәнна 3: 16

Мәғрур адам вә төвбә едән адам

Иса бу мәсәли
о адамлара деди ки,
өзләрини сәләһ сајыб,
башга инсанлара хор
көзлә бахырдылар:

«Ики нәфәр дуа
етмәк үчүн
мә'бәдә кетди:
бири Фәриси вә
о бири верки-јыған.
Фәриси ајаға галхыб,
өз-өзүнә белә дуа едирди:
«Ја Рәбб, сәнә шүкүр
олсун ки, башга инсанлар кими
тамаһкар, залым, зинакар
ја да бу верки-јыған
адам кими дејиләм.

Һәфтәдә ики күн оруч тутурам вә газандығымын ондабирини верирәм.»

«Лакин верки-жыған адам узагда дуруб, көзләрини көјә галдырмаға да белә чәсарәт етмирди. Фәгәт синәсинә дөјүб дејирди: «Ја Рәбб, күнаһкарам, мәнә јазығын кәлсин.»

«Сизә дејирәм, Фәриси јох, бу адам бағышланмыш вә салеһ евинә кетди. Чүнки өзүнү учалдан һәр кәс алчаланачаг. Амма өзүнү алчалдан учалачагдыр.»

Луға 18: 9–14

Рәбб Иса деди:

«Салеһләр үчүн јох, күнаһкарлары төвбәјә чағырмаг үчүн кәлмишәм.»

Луға 5: 32

Аллаһ мәғрур адамларын зиддинә дурур, амма өzlәрини алчалдан инсанлара лүтф верир. Она көрә, Пәрвәрдикарын күчлү әлинин алтында өзүнүзү алчалдын ки, О да өз вахтында сизи учалтсын.

1 Петрос 5: 5–6

Бағышламајан нөкәр

Бир күн Петрос Исанын јанына кәлиб деди:

«Аға, гардашым мәнә нечә дәфә пислик етсә, ону бағышламалыјам? Једди дәфә?»

Иса она деди:

«Демирәм једди дәфә, амма јетмиш дәфә једди дәфә. Билин ки, көјләрин падшаһлығы нөкәрләри илә һесаблашмаг истәјән бир падшаһа охшајыр. Һесаблашмаға башладығы заман, онун јанына нечә мин динар борчу олан бир нөкәр кәтирилди. Лакин борчуну өдәмәк үчүн бир шеји олмадығына көрә ағасы әмр верди ки, өзү, арвады, ушаглары вә бүтүн вар-јоһу сатылыб борчу алынсын.

«О нөкәр ағасынын ајагларына дүшүб јалварды: «Аға, мәнә мөһләт вер, борчумун һамысыны верәчәјәм.» Ағанын о нөкәрә јазығы кәлди вә ону бурахыб, борчуну да бағышлады.

«Амма о нөкәр чөлә чыхыб, јүз гара пул она борчлу олан бир нөкәр јолдашыны тапды вә ону јахалајыб боғазындан јапышды вә она деди: «Борчуну вер.» Јолдашы онун ајагларына дүшүб јалварды: «Мәнә мөһләт вер. Борчуму верәчәјәм.» Амма о нөкәр гәбул етмәјиб, борчуну верәнә гәдәр ону зиндана салдырды.

«Бу нөкәрлә јолдаш олан башга нөкәрләр бу иши көрдүкдә, чох пәришан олдулар вә кедиб бүтүн

оланлары ағаја хәбәр вердиләр. О заман, аға о нөкәри
јанына чағырыб деди: «Еј пис нөкәр, мәнә
јалвардығын үчүн бүтүн о борчу сәнә бағышладым.
Сәндән көзләнилмирдими ки, мән сәнә рәһм етдијим
кими, сән дә өз нөкәр јолдашына рәһм едәсән?» Вә
ағасы гәзәбләниб, бүтүн борчуну верәнә гәдәр ону
ишкәнчә верәнләрин әлиңә верди.

«Әкәр сиз дә гардашынызы үрәкдән
бағышламасаныз, көјдә олан Атам сизинлә елә
едәчәкдир.»

Мәтта 18: 21–35

Рәбб сизи бағышладығы кими, сиз дә кәрәк
бағышлајасыныз.

Колослулара 3: 13

Кәлинин архасында кәлән он гыз

Һазыр олун, чүнки Инсан Оғлу куман етмәдијиниз саатда кәләчәкдир.

Мәтта 24: 44

«Көјләрин падшаһлығы кәлинин архасында кәлән он гыза охшајыр ки, чырагларыны көтүрүб, бәјин габағына чыхдылар. Онларын беши ағыллы вә беши ағылсыз иди. Чүнки ағылсызлар чырагларыны көтүрәндә өзләри илә јағ апармадылар.

Лакин ағыллылар чыраглары илә әлавә габларында јағ да көтүрдүләр.

«Бәјин кәлмәји јубанды. Һамысыны јуху басды вә онлар јатдылар. Амма кечә јарысы гышгырыг дүшдү: «Һај, бәј кәлир, онун габағына чыхын.» О вахт гызларын һамысы дуруб чырагларыны һазырладылар. Ағылсыз гызлар ағыллы гызлара дедиләр:

«Јағыныздан бир аз бизә верин. Чүнки чырагларымыз сөнүр.» Амма ағыллы гызлар чаваб вердиләр: «Бу јағ бизим һамымыза кифајәт етмәз. Јахшысы будур ки, јағ сатанларын јанына кедиб онлардан өзүнүз үчүн јағ аласыныз.»

«Онлар јағ алмаға кетдикләри заман, бәј кәлди вә һазыр олан гызлар онунла тоја кирдиләр вә гапы бағланды.

«Бир аз сонра о бири гызлар да кәлиб дедиләр: «Аға, аға, гапыны бизә ач.» Амма о, чаваб вериб деди: «Доғрусуну дејирәм, сизи әсла танымырам.»

«Она көрә ојағ олун, чүнки Инсан Оғлунун кәләчәјинин нә күнүнү билирсиниз нә дә саатыны.»

Мәтта 25: 1–13

Рәбб тапылыркән Ону ахтарын. Јахын икән Ону чағырын.

Ешаја 55: 6

Бөјүк гонаглыг

Иса илә сүфрә башында отуранлардан бири ... Она деди:

«Хош о адамын һалына ки, Аллаһын Падшаһлыгында отуруб чорәк јесин.»

Иса она деди: «Бир адам бөјүк бир гонаглыг едиб, чох адамлары гонаг чағырды. Јемәк вахты кәлдикдә, нөкәрини дә'вәт олуналарын јанына көндәрди ки, десин: «Кәлин, инди һәр шеј һазырдыр.»

«Амма онларын һамысы бирдән үзр кәтирмәјә башладылар. Биринчиси нөкәрә деди: «Бир зәми сатын алмышам. Кедиб она бахмалыјам. Сәндән

хаһиш едирәм мәни мә'зур сајасан.» О бири деди: «Беш чүт өкүз сатын алмышам вә онлары јохламаға кедирәм. Јалварырам мәни мә'зур сајасан.» Үчүнчүсү деди: «Тәзә евләнмишәм, она көрә дә инди кәлә билмәрәм.» Нөкәр кәлиб бунларын һамысыны ағасына хәбәр верди.

«О заман гонаглыг саһиби гәзәбләниб нөкәринә деди: «Тез шәһәрин мејданларына вә күчәләринә кет вә ораларда олан јохсуллары, әлилләри, чолаглары, вә корлары бураја кәтир.»

«Вә нөкәр деди: «Аға, әмр вердијин кими олубдур, лакин јенә дә јеримиз вардыр.» Нөкәрин ағасы она деди: «Кет, бүтүн јоллары вә чәпәрләри ахтар вә инсанлары кәлмәјә мәчбур ет, елә ки, евим долсун. Чүнки сизә дејирәм, дә'вәт олуһанлардан һеч бири мәним зијафәтимдән дадмајачаг.»»

Луга 14: 15–24

Рәбб Иса деди:

«Мәним јаныма кәлән әсла ач олмаз. Мәнә иман кәтирән әсла сусуз олмаз. Мәним јаныма кәләни һеч вахт рәдд етмәрәм.»

Јуһәнна 6: 35, 37

Тој палтары

Јенә Иса онлара мәсәлләрлә хитаб едиб деди:

«Көјләрин Падшаһлығы оғлуна тој етмәк истәјән бир падшаһа охшајыр. Падшаһ гонаглары көрмәк үчүн тој мәчлисинә кирдикдә, тој палтары кејмәмиш бир адам көрдү. Вә она деди: «Достум, тој палтары кејмәмиш, бураја нечә кирдин?» О адамын дили тутулду.

«О заман падшаһ нөкәрләринә деди: «Онун әл-ајағыны бағлајын вә чөлүн гаранлығына атын. Орада ағлашма вә диш гычыртысы олачагдыр.» Дә'вәт олунанлар чох, лакин сечиләнләр аздыр.»

Мәтта 22: 1–2, 11–14

*Рәббдә шадлыгдан фәрәһләнирам.
Чаным Пәрвәрди карымда севинир.
Чүнки мәнә ничат палтары кејдириб,
Саләһлик шүббәсилә мәни бүрүјүбдүр.*

Ешаја 61: 10

Хәбис бағбанлар

Ата өз Оғлуну дүнја үчүн гуртарычы көндәрди.

1 Јуһәнна 4: 14

Рәбб Иса деди:

«Бир малик бир үзүм бағы салды. Вә бағын әтрафына чәпәр чәкиб, онун ичиндә ширә үчүн бир һовуз газды. Вә бир бүрч тикиб, бағы бағбанлара ичарәјә вериб, өзкә бир вилајәтә кетди.

«Мәһсул вахты јахынлашанда нөкәрләрини бағбанларын јанына көндәрди ки, мәһсулдан онун пајыны алсынлар. Бағбанлар нөкәрләри тутуб, бирини дөјдүләр, бирини өлдүрдүләр, вә бирини дашладылар. Малик даһа артыг нөкәр көндәрди. Амма бағбанлар онларла да белә етдиләр.

«Малик ахырда «Оғлумдан утаначаглар,» дејәрәк оғлуну онларын јанына көндәрди. Амма бағбанлар ону көрдүкдә, араларында дедиләр: «Варис будур. Кәлин ону өлдүрәк вә мирас бизә галсын.» Вә оғулу тутуб, бағдан чөлә атыб, ону өлдүрдүләр.

«Инди бағын саһиби кәлдији заман онлара нә едәчәкдир?» Онлар чаваб вердиләр: «Бу хәбис бағбанлары зилләтлә өлдүрүб, бағыны елә бағбанлара ичарәјә верәчәкдир ки, мәһсулуну вахтында она версинләр.»

Мәтта 21: 33–41

Рәбб Иса рәдд едилиб өлдүрүлдү

Баш кәһинләр вә халгын ағсаггаллары Исаны өлдүрмәк үчүн араларында мәсләһәтләшдиләр ... Вә ону бағлајыб вали Пилатосун јанына кәтириб, она тәһвил вердиләр.

Пилатос онлара деди:

«Мәсиһ дејилән Исаја нә едим?»

Һамысы дедиләр:

«Чармыха чәкилсин.»

Вали деди:

«Нијә, мәкәр нә пислик едибдир?»

Лакин онлар даһа чох чығырдылар:

«Чармыха чәкилсин.»

Вә истәһза едәндән сонра ... ону чармыха чәкмәјә апардылар.

Мәтта 27: 1, 2, 22, 23, 31

Кәллә дејилән јерә кәлдикләри заман, орада ону чармыха чәкдиләр ... Вә Иса деди: «Ата, онлары бағышла, чүнки нә етдикләрини билмирләр.»

Сонра Иса уча сәслә нида едиб деди:

«Ата, руһуму сәнин әлләринә верирәм.»

Вә бу сөзү дејәндән сонра чан верди.

Луга 23: 33–34, 46

Јәһудиләрин шүрасындан Јусиф адлы сәлех вә јахшы бир киши вар иди ... Јусиф, Пилатосун јанына кедиб, Исанын чәсәдини истәди. Вә ону чармыхдан ашаға ендирәндән сонра ону кәтан парчаја бүкүб, гајада газылмыш бир мәгбәрәнин ичинә гојду. О мәгбәрәдә, о вахта кими һеч кәс гојулмамышды.

Луга 23: 50, 52–53

Исаја иман кәтирән гадынлар, һәфтәнин биринчи күнү, сәһәр чох еркән, һазырладыглары әтирләри кәтүрүб, мәгбәрәнин јанына кетдиләр. Амма мәгбәрәнин ағзыны өртән дашы дәмәрмиш көрдүләр. Ичәри кирдиләр, лакин Исанын чәсәдини орада тапмадылар. Онлар һәлә һејран идиләр ки, парлаг палтар кејинмиш ики киши онларын габағында заһир олду. Гадынлар горхудан башларыны ашаға салдыглары заман кишиләр дедиләр:

«Нә үчүн сиз дирили өлүләр арасында ахтарысыныз? Галиледә олан заман нә дедијини хатырлајын ки, Инсан Оғлу күнаһкар адамларын әлине вериләчәк, чармыха чәкиләчәк, вә үчүнчү күн дириләчәкдир.»

Луга 24: 1–7

Мәсиһ, Мүгәддәс Китабда јазылдығы кими бизим күнаһларымыз үчүн өлдү вә дәфн олунду. ... Вә

Мүгәддәс Китабда јазылдығы кими үчүнчү күн
дирилди. 1 Горинтлиләрә 15: 3–4

Балыг тутмаг тору

Рәбб Иса деди:

«Көјләрин Падшаһлығы дәнизә атылмыш бир тора
охшајыр ки, һәр чүр балығы јығды. Долдуғу заман
балыгчылар тору сујун гырағына чәкдиләр вә отуруб,
јахшыларыны таблара гојдулар, лакин пискәрини
чөлә атдылар. Ахыр заманда да белә олачагдыр.
Мәләкләр кәлиб, пискәри сәләһләрдән ајырыб,
онлары од күрәсинә атачаглар. Орада инсанлар
ағлашыб, дишләрини гычырдачаглар.»

Мәтта 13: 47–50

Јуһәнна Һәвары јазыбдыр:

«Бөјүк бир ағ тахт көрдүм вә онун үстүндә отураны
... тахтын өнүндә дуран өлүләри көрдүм;
бөјүкләриндән кичикләринә кими. Китаблар
ачылмышды. Вә башга бир китаб да ачылды ки, һәјат
китабы иди. Өлүләр һәмән китабларда јазылмыш
әмәлләринә көрә мүһакимә олдулар. Вә һәјат
китабында ады олмајан һәр кәс од көлүнә атылды.»

Јуһәннаја Кәлмиш Вәһј 20: 11–12 вә 15

Аллаһ бу жүн сизи гуртармаг истәјир

Рәбб Иса деди:

Инсан Оглу, Она хидмәт олунмаг үчүн кәлмәди. Хидмәт етмәк үчүн кәлди. Вә кәлди ки, чаныны бир чох инсанын јолунда фидијә олараг версин.

Мәргос 10: 45

Атамын истәји будур ки, Оғула бахыб, Она иман кәтирән һәр кәсин әбәди һәјаты олсун. Вә мән ону ахыр күндә дирилдәчәјәм.

Јуһәнна 6: 40

Јол, һәгигәт вә һәјат мәнәм. Әкәр мәним васитәлијим олмаса, һеч кәс Атанын јанына кәлә билмәз.

Јуһәнна 14: 6

Гапы мәнәм. Мәндән дахил оланларын һамысы ничат тапачагдыр.

Јуһәнна 10: 9

Јахшы чобан мәнәм. Јахшы чобан гојунлардан өтрү чанындан кечәр.

Јуһәнна 10: 11

Еј бүтүн јоргунлар, еј бүтүн јүкләри ағыр оланлар, мәним јаныма кәлин. Мән сизә раһатлыг верәрәм.

Мәтта 11: 28